

مقایسه سطح پلاسمایی پراکسیداسیون چربی ، قند خون و چربی های افراد معتاد به تریاک با افراد غیرمعتاد

دکتر صدیقه عسگری* دکتر غلامعلی نادری* دکتر جواد رضا شهرزایی** دکتر پروین احمدی**

Comparison of plasma level of lipid peroxidation, lipids & blood sugar in opium addicted & control groups

S.Asgary Gh.Naderi J.R.Shahrezaei P.Ahmad

Abstract

Background: Nowadays the narcotics is one of the most important problems in many countries. Because of some wrong popular beliefs in opium useful effects unfortunately it is recommended to control & prevent cardiovascular diseases (CVD) and its risk factors in our Society.

Objective: To compare plasma level of lipid peroxidation, blood lipids, fasting blood sugar (FBS), and glycosylated hemoglobin (HbA_{1C}) in both opium addicted and control groups.

Methods: This case-control study (2001) was implemented on 64 men whom were divided into 2 groups of 32: control group (cigarette smokers) whom were studied by urine morphine strip test and case group (opium addicts) with a history of taking opium for 3 years using 1 gram daily, at least. Data were analyzed by T-test and SPSS and EPI 6 statistical software.

Findings: There is no meaningful difference in FBS, HbA_{1C}, triglyceride, total cholesterol, HDL-C, LDL-C and malondialdehyde between case and control groups.

Conclusion: The results showed that opium addiction has no effects on blood sugar or other CVD risk factors and even increases the level of malondialdehyde, as one of the important CVD risk factors. Therefore, opium is not evidently recommended for diabetics and patients with CVD.

Keywords: Addiction, Opium, Malondialdehyde, Triglyceride, Cholesterol, Glycated Hemoglobin, Fasting Blood Sugar

چکیده:

زمینه: امروزه مصرف مواد مخدر یکی از بزرگترین معضلات بسیاری از کشورهای جهان است. به علت برخی باورهای غلط در جامعه، متأسفانه توصیه به مصرف تریاک در مورد کنترل و پیشگیری بیماری‌های قلبی و عوامل خطر آن وجود دارد.

هدف: مطالعه به منظور مقایسه سطح پلاسمایی پراکسیداسیون چربی، چربی خون، قند خون ناشتا و هموگلوبین گلیکوزیله (HbA_{1C}) در دو گروه معتاد به تریاک و شاهد انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه مورد - شاهده در سال ۱۳۸۰ بر روی ۳۲ مرد سیگاری به عنوان گروه شاهد و ۳۲ مرد معتاد به تریاک به عنوان گروه مورد انجام شد. عدم اعتیاد گروه کنترل با تست نواری مرفین ادراری اثبات گردید و گروه مورد حداقل ۳ سال سابقه اعتیاد به تریاک به مقدار روزانه حداقل یک گرم از طریق کشیدن داشتند. داده‌ها با استفاده از آزمون آماری t t t و برنامه‌های کامپیوتری SPSS و EPI₆ تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: اختلاف آماری معنی‌داری در سطوح قند خون ناشتا، HbA_{1C} تری گلیسرید، کلسترول تام، HDL کلسترول، LDL کلسترول و مالون دی آلدئید گروه معتاد به تریاک نسبت به گروه شاهد وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: اگر چه مصرف تریاک تأثیری بر کاهش میزان قند خون و یا سایر عوامل خطر قلبی - عروقی نداشت، ولی میزان مالون دی آلدئید را افزایش داد که خود یکی از عوامل خطر مهم بیماری‌های قلبی - عروقی است بنابراین توصیه مصرف تریاک در افراد دیابتی یا بیماران قلبی مردود است.

کلید واژه‌ها: اعتیاد، تریاک، مالون دی آلدئید، تری گلیسرید، کلسترول، هموگلوبین گلیکوزیله، قند خون ناشتا